

O POĀĀSĀ• A JMENINĀ•CH 48. TĀ•DNE

StĀ™eda, 05 prosinec 2007

Mrazík: „UĀ¾ je ti teplo, dĀ›vĀ•e?" NastĀ›nka: „Teplo, dĀ›deĀ•ku MraziĀ•ku." Mrazík: „Dobrá." NastĀ›nk „Teplo." Mrazík obĀ›hne strom zezadu: „TeĀ• uĀ¾ je ti teplo, milé dĀ›vĀ•e?" NastĀ›nka: „Teplo, MraziĀ• Teplo, dĀ›deĀ•ku." "Zimáá, náda zatapiĀ•... ", však skuhrá (na rozdíl od rampouchovité NastĀ›nky) v souĀ•asně alkoholické reklamĀ› jakýsi ruský muĀ•ík.

Zina (29. 11.) je jméno Ā™eckého pĀ›vodu. je odvozeno od slova Zénais - coĀ¾ se pĀ™ekládá jako boĀ¾ská. Zin je u nás velice málo - skoro Ā¾ádné. Ale v Rusku, kde se dávala jména podle Ā™ecko-katolického kalendĀ™e, je to jméno celkem frekventované. HojnĀ› se tam dává i Zinaida, coĀ¾ je jiná forma téhoĀ¾ jména. Také se tvar Zina, Zinka pouĀ¾ívá jako zkrácená forma jiných jmen – dĀ™íve se tak Ā™íkalo Aloisiím, Teresiím… ProstĀ› LojziĀ•ky, Lojzinky, Rézinky… Milé Ziny, nedĀ›lejte si hlavu z toho, Ā¾e je vás málo. NezáleĀ¾í na mnoĀ¾ství, ale na kvalitĀ›. Tak si svĀ›j svátek kvalitnĀ› oslavte, k Ā•emuĀ¾ vám všem pĀ™ejeme jen to nejlepší.

OndĀ™ej (30. 11.) Toto jméno jsme uĀ¾ probírali u pĀ™íleĀ¾itosti Andreje. TakĀ¾e pouze struĀ•nĀ›. OndĀ™ej je pĀ›vodu Ā pĀ›vodnĀ› je jméno odvozeno od slova Andros - coĀ¾ znamená muĀ¾. Andreas je tedy muĀ¾ný, muĀ¾ský. (Známé je slovo polyandrie (mnohomuĀ¾ství) - coĀ¾ je opakem polygamie (mnohoĀ¾enství) - no v naší kultuĀ™e jsme radší za pĀ™í jednom partnerovi (Ā•i partnerce), kterého je kolikrát i tak aĀ¾ aĀ¾. Ale jiná země, jiné mravy – Ā¾e. Ješí pĀ™ípomeĀ™e,Ā¾e svatoondĀ™ejská noc má zázraĀ•nou moc. Mají se díť zázraky, ale moc s nimi nepoĀ•ítejte - radší kupte los, nebo si vsaĀ•te, máte to jistĀ›jší. OndĀ™ej je jméno oblíbené naprosto všude, za všechny jmenujme tĀ™eba spisovatele OndĀ™eje Neffa, herce OndĀ™eje Vetchého, OndĀ™eje Suchého, spisovatele, divadelníka a moderátora. A last but not least - duchovního otce milĀ•ka všech dĀ›tí po mnoho generací - tedy Ferdý Mravence - spisovatele a malíĀ™e OndĀ™eje Sekoru.TakĀ¾e - všechno nejlepší - a sem tam nĀ›jaký ten zázrak.

Iva (1. 12.) - zde se názory jazykologĀ™ rĀ›ní. NĀ›kteĀ™í tvrdí, Ā¾e jde o Ā¾enskou formu jména Yvo (nebo Ivo) - které je keltského pĀ›vodu a znamená "tisový luk". Jiné se pĀ™íklánĀ›jí k tomu, Ā¾e jde pouze o zkrácené jméno Ivana, nebo Ivanka, které je Ā¾enskou formou jména Ivan. To jméno není ruské - jak jíĀ¾ jsme si zde pĀ™í jiné pĀ™íleĀ¾itosti Ā™ekli, ale staroslovanský pĀ™epis latinského jména Ioanus - tedy Jan, které je pĀ™ekladem hebrejského jména Jochanán a znamená dar boĀ¾í. Ivana a vlastnĀ› i Iva jsou vlastnĀ› "sestĀ™iĀ•ky" jména Jana. At uĀ¾ je to jak chce, je to jméno hezké a u nás velice oblíbené. V souĀ•asně dobĀ› jich u nás Ā¾ije pĀ™es šestadvacet tisíc. Slavných dívek a Ā¾en jménem Iva opravdu hodnĀ›. Za všechny jmenujme vynikající Ā•skou hereĀ•ku Ivu JanĀ¾urovou. Jí i všem ostatním Ivm pĀ™ejeme všechno nejlepší a hodnĀ› zdraví – a to nejen v sobotu veĀ•er a v nedĀ›li ráno.

Blanka (2. 12.) má skuteĀ•nĀ› krásné jméno latinského pĀ›vodu a k nám se dostalo pĀ™es španĀ›lštinu. Znamená "bílá, bĀ›loskvoucí, bĀ›lostná". Jeho obdobou jsou jména BĀ›la, nebo Albína. Toto jméno se hodnĀ› dávalo mladým šlechtiĀ•nám (které samosebou pozdĀ›jí zestárly). I v našich dĀ›jinách jednu Blanku máme – vzpomeĀ™te na Blanche de Valois - první Ā¾enu a velkou lásku Otce naší vlasti, krále Karla IV. Blanka je moc hezké jméno. Jen u nás je jich skoro tĀ™icet Ā•tyĀ™í tisíce.Za všechny jmenujme Ā•skou hereĀ•ku s krásným hlasem Blanku Bohdanovou a svĀ›tovĀ› proslulou módní návrhĀ™ku Blanku Matragi, jejíĀ¾ princeznovské šaty jsou tak krásné, Ā¾e "uchvacují" Ā¾eny po celé svĀ›tĀ›. Blanka se téĀ¾ jmenovala maminka zpĀ›vaĀ•ky Lenky Filipové - která byla kdysi moje paní uĀ•itelka, ale uĀ¾ bohuĀ¾el není mezi námi.

Svatoslav (3. 12.) je nepopíratelnĀ› slovanského pĀ›vodu. OznaĀ•uje nĀ›koho, kdo se proslavil svou dobrotou Ā•i svatostí (pĀ™ípadnĀ› nebo obojím). Jak uĀ¾ to tak v Ā¾ivotĀ› chodí, Jméno Svatoslav nejvíce proslavil ruský kníĀ¾e z rodu Rurikovovšem byl všecko, jenom ne svatý. Dobrotivý uĀ¾ vĀ›bec ne. Ba právĀ› naopak. Byl to neuvĀ›Ā™itelnĀ› krutý, arogantní a bezohledný váleĀ•ník, který – kdyĀ¾ uĀ¾ s nĀ›kým bojoval, tak ho taky porazil. Tedy, ne vĀ¾dycky. Chlapec bohatou silnou zemí, a bylo mu to málo.Tak pĀ™epadal své sousedy a bojoval s kdekým. Dokonce se mu podaĀ™ilo rozvrátit chazarský chanát a otevĀ™ít tak Rusku volnou cestu do Asie. Ale na kaĀ¾dého dojde. Jednou se Svatoslav rozkmotĀ™il s byzantským císaĀ™em Nikéforosem II. a vytáhl proti nĀ›mu do boje. To ale nemĀ›l dĀ›lat, nebyl byl na hlavu poraĀ¾en. Nu a pak uĀ¾ se mu nikdy nedaĀ™ilo. Bitvu v roce 971 prohrál a následnĀ› v roce 972 zemĀ™el. Ale ne kaĀ¾dy Svatoslav byl zlosyn, pĀ™ípomeĀ™e si jednoho moc hodného a také velkého pĀ™ítele naší vlasti, a to klavíristy a varhaníka a vĀ›bec velkého a svĀ›toznámého hudebníka - Svatoslava RichtĀ›ra.

Barbora (4. 12.) je dnes velmi moderní jméno a jmenuje se tak hodnĀ› holĀ•iĀ•ek, paní, sleĀ•en i babiĀ•ek, Je Ā™eckého pĀ›vodu a znamená barbarka (tedy cizinka, mluvící nesrozumitelnou Ā™eĀ•í, která Ā›ekĀ™m znĀ›la jako "brr bar bar bar"- Ā•ili jako brblání, nebo drmolání. (Tak nĀ›jak podobnĀ› pĀ™íšli ke svému slovanskému jménu NĀ›mci, kteĀ™í jen gestikulovali, nebo vyráĀ¾eli - pro Slovany nesrozumitelné - skĀ™eky, jakoby byli nĀ›mí - tedy nĀ›mci). V pĀ™eneseném slova smyslu byla pak Barbora Ā•i Barbara Ā¾enou, která stále brblala, mluvila, prostĀ› pokoje od ní nebylo… Ta svatá byla zvolena patronkou horníkář, pokrývaĀ•Ā›, zedníkĀ›, slévaĀ•Ā›, zvonĀ›, kováĀ™Ā›, kameníkĀ›, hrobníkĀ›, klobouĀ•níkĀ›, kuchaĀ™Ā›, dĀ›lostĀ™elĀ›, vĀ›Ā¾í a koneĀ•nĀ› i mladých dĀ›vĀ•at. TAK!!! a teĀ• jsme u toho nejdĀ›leĀ¾itĀ›jšího!! Milá dĀ›vĀ•at vdát, a to do roka, uĀ™íznĀ›te si dneska pár vĀ›tviĀ•ek tĀ™ešnĀ›,višnĀ› - nebo v nejhorším jablonĀ› (nejlepší je ale tĀ™ešeĀ›). KdyĀ¾ je veĀ•er dáte do vody a ony vám na ŠtĀ›drý den vykvetou, tak se do roka vdáte. Ale bacha!!! ne, Ā¾e je mlasknete do vázy a vykašlete se na nĀ› a na ŠtĀ›drý den se nácpaný cukrovím pĀ›jdete podívat - nic takového! PĀ›knĀ› je dejte do váziĀ•ky, nedávejte je moc do sucha, nebo tepla - ale na svĀ›tlo a spíše chladnĀ›ji. Slavných Bár je "nĀ›urěkom!, jak Ā™íkají bratĀ™i slováci. Naší nejslavnĀ›jší Barunkou je pak Barbora, rozená Panklová, provdaná NĀ›mčová - umĀ›leckým jménem BoĀ¾ena NĀ›mčová. Musela být fakt dobrá - speciálnĀ› v naší zemi se to pozná podle toho, Ā¾e dotyĀ•ný zemĀ™e mladý, chudý a prakticky hladý.

Jitka (5. 12.) Toto hezké a mazlivé jméno zní úĀ¾asnĀ› slovansky, ale pĀ™esto je pĀ›vodu hebrejského. PĀ›vodnĀ› znĀ›lo Judith - tedy Ā¾ena Ā•í dívka, pocházející z Judeje. Pocházelo odtamtud zĀ™ejmĀ› hodnĀ› hezkejších holek, protoĀ¾e jméno s velice rozšíĀ™ilo. K nám dorazilo pĀ™es NĀ›mecko, kde znĀ›lo Jutte, Ā•i Juta, nebo také Guta - coĀ¾ je vlastnĀ› zkrácenina jména Judity. JelikoĀ¾ byl Alois Jirásek (a jeho Staré povĀ›sti Ā•eské) všem školním dítkám

předsán jako povinná věta, a to již po mnoho generací, naprosto vřichní známe příběh o Bořislavovi a
Jednalo se o knížete Bořislava (nemanělského syna knížete Oldřicha a vdané pradlenky Bořenyky),
Přemyslovci, to byli frajeři, nějaké sádky je nezajímaly, děti byly jednou jejich, a už manělské, nebo nemanělské
a Jutta - tedy Jitka - byla dcerou bavorského markraběte Jindřicha. Tedy pro českého panovníka partie jak hrom. Takže
dívku unesl z kláštera ve Schweinfurtu, následně mocným mávnutím meče přeměnil věž padacího mostu a s
dívkou na svém koni z kláštera ujel. Je pak jasno, že se s ní poté oženit "musel"! Což bylo
přesně to, co chtěl, a co se v podstatě v podobných případech (a hlavně na truc rodičů) dělalo.

Přemysl